

Strategia Szkoły Głównej Służby Pożarniczej na lata 2011 - 2020

Nie ulega wątpliwości, że ciągle zmiany otoczenia zewnętrznego i zmienne uwarunkowania wewnętrzne wymagają stworzenia elastycznego systemu edukacyjnego i naukowego, pozwalającego na szybkie i skuteczne reagowanie na wyżej wspomniane zmiany. Również nie podlega dyskusji fakt, że pomyślność współczesnego społeczeństwa zależy w dużej mierze od całego systemu zdobywania wiedzy i umiejętności niezbędnych do rozwiązywania wszystkich problemów, będących na drodze realizacji marzeń każdego człowieka, a w większej skali realizacji celów każdej społeczności, grup społecznych, narodu i wreszcie regionu. Każde działanie najpierw rodzi się w umyśle człowieka, a więc to tam trzeba szukać wielu źródeł sukcesów i porażek. Wychowanie, edukacja, kształtowanie sposobu myślenia, a także kształtowanie określonych, pożądanych postaw ma między innymi miejsce w szkołach wyższych. Szkoła wyższa, mająca trudny do przecenienia wpływ na młody, dopiero kształtujący się umysł, jest kluczowym ogniwem w budowaniu dobrobytu i bezpieczeństwa społecznego w demokratycznym państwie prawnym. W państwie budującym instytucje społeczeństwa obywatelskiego.

Misja

Misją Szkoły Głównej Służby Pożarniczej jest kreowanie wiedzy, jej rozpowszechnianie i wykorzystanie poprzez kształcenie kadry oficerskiej dla potrzeb dynamicznego rozwoju ochrony przeciwpożarowej oraz kadr o najwyższych kwalifikacjach w zakresie: oceny stanu zagrożeń cywilizacyjnych i naturalnych, ochrony życia, zdrowia i mienia i innych wartości przed tymi zagrożeniami, także wychowanie studentów w poczuciu patriotyzmu, ofiarności w służbie i w pracy, w poszanowaniu dyscypliny służby i pracy oraz prowadzenie badań istotnie wzbogacających wiedzę z zakresu bezpieczeństwa obywateli.

W swojej działalności SGSP kieruje się zasadami rzetelności w dążeniu do prawdy, szacunku i życzliwości w stosunku do funkcjonariuszy, pracowników i studentów bez względu na różnice poglądów, przestrzegając zasady transparentności procedur i wzajemnego zaufania.

Wizja, intencje, zamiary

Europejska Akademia Inżynierii Bezpieczeństwa, którą stanie się w przyszłości Szkoła Główna Służby Pożarniczej, będzie jedną z najlepiej rozpoznawalnych europejskich instytucji w obszarze kształcenia najlepszych specjalistów, w tym oficerów pożarnictwa z zakresu ochrony ludności. Finansowana będzie w głównej mierze z budżetu europejskiego, w wyniku wygrywania konkursów edukacyjnych i badawczych. Będzie Uczelnią kształcąca na trzech poziomach. Ten dumnie brzmiący wstęp nie jest jedynie iluzją. Wiele elementów takiej akademii już jest zbudowanych.

Obecnie Szkoła Główna Służby Pożarniczej jest Uczelnią dwuwyziałową, kształcąca zarówno studentów mundurowych na potrzeby Państwowej Straży Pożarnej oraz funkcjonariuszy na potrzeby resortu spraw wewnętrznych, a także studentów cywilnych, na kierunku *inżynieria bezpieczeństwa* oraz studentów cywilnych na kierunku *bezpieczeństwo wewnętrzne*. Jest to historycznie ukształtowany model i w oparciu o niego tworzy się wizję funkcjonowania Uczelni na najbliższą dekadę. Czterdzieści pięć lat istnienia wydziału kształcącego w specjalności *inżynieria bezpieczeństwa pożarowego* i szesnaście lat istnienia wydziału kształcącego w specjalności *inżynieria bezpieczeństwa cywilnego* w pełni uzasadniają taki podział, zarówno organizacyjny jak i merytoryczny. Należy jednak dążyć do uruchomienia innych kierunków studiów, a także studiów podyplomowych związanych z bezpieczeństwem obywateli. Studia te powinny obejmować między innymi takie obszary jak zarządzanie kryzysowe, zarządzanie środowiskiem bezpieczeństwa cywilnego obywateli, edukacja dla bezpieczeństwa, ciągłość działania, zarządzanie ryzykiem, czy też bezpieczeństwo wewnętrzne lub narodowe, w zakresie określonym przez kompetencje ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Realizacja programów kształcenia i badań nie musi odbywać się na istniejących wydziałach. Możliwe jest powołanie innych podstawowych jednostek organizacyjnych Uczelni w obszarze dowodzenia strategicznego lub studiów międzynarodowych. Utrzymanie zasady wielowyziałowości powinno być działaniem priorytetowym i w perspektywie czasowej opracowywanej tutaj strategii działaniem docelowym.

Zakłada się, że na Wydziale Inżynierii Bezpieczeństwa Pożarowego będą kształceni studenci mundurowi w specjalności operacyjnej oraz studenci cywilni w specjalności profilaktycznej. Przyjmuje się również, że na Wydziale Inżynierii Bezpieczeństwa Cywilnego, oprócz istniejących kierunków, zostanie otwarty co najmniej jeszcze jeden kierunek studiów, związany z bezpieczeństwem. Utworzenie kolejnych kierunków studiów

lub studiów podyplomowych powinno dotyczyć umiejętności kierowania, zarządzania i dowodzenia strategicznego w skali województwa i regionu, w oparciu o inżynierskie narzędzia konstruowania bezpieczeństwa, co nabiera coraz większego znaczenia w skali Europy. Studia przeznaczone byłyby dla kadr najwyższego szczebla, a także ekspertów z całej Europy, co zresztą już jest z dużym powodzeniem wdrażane. Kształciłyby także studentów zagranicznych, prowadzone byłyby również specjalistyczne kursy dla cudzoziemców. Objęłyby między innymi obszar zarządzania, włączając w to inżynierskie techniki wspomagające podejmowanie decyzji, a także optymalizację wspomagania rozległych, długotrwałych akcji oraz narzędzia umożliwiające skuteczne i ekonomicznie uzasadnione dowodzenie dużymi siłami i środkami na rozległym obszarze w skali kraju i w skali współdziałania międzynarodowego, a także pomocy humanitarnej w wymiarze regionalnym i globalnym. Przygotowanie najwyższej wykwalifikowanej kadry oficerskiej i zarządzającej jest coraz większym wyzwaniem, ze względu na uwspólnianie w coraz większym stopniu działań ratowniczych, pomocowych i szkoleniowych w całej przestrzeni Unii Europejskiej i poza nią.

Wprowadzenie tych zmian, wymagać będzie przerehabilitacji programów kształcenia, z uwzględnieniem wyżej wymienionych specjalizacji i obszarów badawczych, dostosowując je do Krajowych i Europejskich Ram Kwalifikacji.

Szkoła Główna Służby Pożarniczej w swoim funkcjonowaniu kierować się będzie wpajaniem studentom najwyższych wartości moralnych, kształceniem na najwyższym, światowym poziomie. Stworzy system rekrutacji, faworyzujący kandydatów na studentów najlepiej zmotywowanych i zdolnych do służby Ojczyźnie i o najgłębszej wrażliwości na sprawy nieszczęść obywateli, wywołanych przez współczesne zagrożenia cywilizacyjne i zagrożenia związane z siłami natury. Dominować będzie nastawienie ku studentowi, wychodząc naprzeciw jego zdolnościom i pasjom, niosąc pomoc i służąc mu radą tam gdzie jest to niezbędne. Wymagać to będzie takiego przetworzenia programów kształcenia, które zwiększają elastyczność studiowania, zwiększając jego indywidualizację, przy jednoczesnym zachowaniu tych wszystkich zasad, które są niezbędne do służby lub pracy w tak delikatnej i wymagającej żelaznej dyscypliny sprawie, jaką jest odpowiedzialność za zdrowie i życie, a szeroko rzecz ujmując odpowiedzialność za wszelkie wartości, które wymagają ochrony przed zagrożeniami naturalnymi i cywilizacyjnymi.

Student Szkoły Głównej Służby Pożarniczej to człowiek otwarty na wiedzę, odważny w poglądach, samodzielnie myślący, starający się zawsze wniknąć w istotę problemu, równocześnie wiedzący, że zawsze gdy znajdzie taka potrzeba, może liczyć na pomoc każdego nauczyciela akademickiego lub dowódcy. Student SGSP to człowiek, organizujący

grupy społeczne, których celem jest niesienie pomocy innym. Student SGSP potrafi dyskutować o każdym problemie w sposób kulturalny i zawsze w imię prawdy. Student SGSP to człowiek dążący do maksymalnego zgłębienia wiedzy i osiągnięcia najwyższych umiejętności, niezbędnych w przyszłości do konstruowania bezpieczeństwa, ratowania ludzi i niesienia im pomocy. Szkoła Główna Służby Pożarniczej raczej wspiera studenta, rozwijając jego indywidualność niż wciska w sztywne ramy schematu studiowania, nie tracąc nic z tych wartości, które winny być przekazane przyszłym absolwentom. Student to człowiek kształcący się na terenie Uczelni w godnych warunkach, obsługiwany szybko i sprawnie, w głównej mierze z wykorzystaniem technik elektronicznych.

Absolwent SGSP to człowiek o rozległej wiedzy z zakresu konstruowania bezpieczeństwa obywateli, kreatywny, podejmujący decyzje w sposób szybki i efektywny. Stale doskonali swoje umiejętności i przez całe życie zawodowe uzupełniając swoją wiedzę o najnowsze osiągnięcia naukowe i potrafiący wyciągać wnioski, wynikające z praktyki. Absolwent potrafi dokonać w niezbędnym zakresie obliczeń potrzebnych do zrozumienia procesów towarzyszących zagrożeniom, ilościowego i jakościowego ich opisu, zarządzania bezpieczeństwem, w szczególności zarządzania finansami, siłami i środkami w oparciu o planowanie. W przypadku funkcjonariuszy to dowódca, posiadający oprócz wyżej wymienionych cech, umiejętności dowodzenia na każdym szczeblu, potrafiący dowodzić efektywnie zespołami ludzkimi w czasie akcji o różnej skali i na różnym szczeblu. Potrafi przygotować zespoły ludzkie do działań ratowniczych, poprzez organizację ćwiczeń i zapewnianie ciągłego szkolenia strażaków w niezbędnym do ratownictwa zakresie. To dowódca, zapewniający strażakom godne warunki służby. Posiadający wysokie umiejętności zarządzania zasobami ludzkimi, w szczególności, w takiej mundurowej formacji, jaką jest Państwowa Straż Pożarna. Ma nieposzlakowaną opinię i prezentuje najwyższe wartości moralne. Umie współdziałać i współpracować z władzami administracji publicznej, na każdym szczeblu.

Szkoła Główna Służby Pożarniczej starać się będzie o wprowadzenie do dziedziny nauk technicznych dyscypliny naukowej „*inżynieria bezpieczeństwa*”. To ważne zadanie strategiczne ze względu na rozwój kadry naukowo-dydaktycznej, dające możliwość uzyskania uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora. Ze sprawą tą wiąże się wprowadzenie trzeciego stopnia kształcenia. Aby ten cel osiągnąć, prócz utworzenia tej dyscypliny naukowej przez ministra właściwego do spraw nauki i szkolnictwa wyższego, niezbędne jest uzyskanie przez jeden z Wydziałów uprawnień habilitacyjnych lub uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora w co najmniej dwóch dyscyplinach. Długotrwałe strategiczne działanie

wymaga rozwiązywania przedstawionych problemów według logicznej kolejności. Po pierwsze, utworzenie drugiego kierunku studiów na obu poziomach kształcenia, po trzecie, „wywalczenie” nowej dyscypliny naukowej *inżynieria bezpieczeństwa* w dziedzinie nauk technicznych i uzyskanie w niej uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora lub uzyskanie uprawnień do nadawania stopni naukowych w innych dyscyplinach. Po uzyskaniu uprawnień do nadawania stopnia doktora w dwóch dyscyplinach lub uprawnień do nadawania przez jeden z wydziałów stopnia naukowego doktora habilitowanego, zostałaby poszerzona oferta edukacyjna Uczelni o studia III stopnia. Uzyskanie możliwości realizacji pełnej oferty edukacyjnej tj. studiów I, II i III stopnia jest głównym celem w zakresie dydaktyki i jemu powinny być podporządkowane wszelkie działania w tym obszarze. Dążenie do zwiększenia aktywności naukowo-dydaktycznej powinno także zaowocować poszerzeniem oferty studiów podyplomowych i innych form kształcenia ustawicznego.

Jednym z działań niezbędnych do podniesienia poziomu kształcenia będzie zwiększenie roli edukacyjnej Biblioteki SGSP. Dążeniem Uczelni będzie też internacjonalizacja studiów, co wiąże się z prowadzeniem studiów również w języku angielskim.

Zmiany w finansowaniu badań naukowych, w sposób oczywisty wymuszają zmianę podejścia do problemów z tym związanych. Zmiany te związane są z urynkowieniem badań naukowych. Wprowadza się kategoryzację podstawowych jednostek organizacyjnych a środki na badania będą uzyskiwać te, które mieszczą się w najwyższych kategoriach. Dążyć się będzie do tego, aby obydwa wydziały uzyskiwały kategorie nie niższe niż kategoria B. Osiągnięcie tego celu wymaga znacznego uaktywnienia nauczycieli akademickich w uzyskiwaniu środków na badania i bardzo aktywnego w nich uczestnictwa. Rezultaty tych badań powinny być w miarę możliwości komercjalizowane i publikowane w czasopiśmie o najwyższej punktacji, określonej przez ministra właściwego do spraw nauki i szkolnictwa wyższego. Badania powinny mieć charakter innowacyjny i wdrożeniowy, winne być wykonywane w laboratoriach o wyposażeniu spełniającym najwyższe standardy. Droga do osiągnięcia tego celu jest budowanie konsorcjów krajowych w projektach badawczych, rozwojowych, innowacyjnej gospodarki czy też kapitału ludzkiego. Również uczestnictwo w projektach badawczych zagranicznych prowadzi do uzyskania wyższej kategorii podstawowych jednostek organizacyjnych Uczelni.

Priorytetem Uczelni będą badania na rzecz ministerstwa właściwego do spraw wewnętrznych, Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej i innych instytucji krajowych i zagranicznych, działających na rzecz bezpieczeństwa. Ich efektem powinno być wdrażanie

najnowszych osiągnięć nauki w dziedzinie techniki, taktyki działań operacyjnych, dowodzenia na każdym szczeblu, zarządzania kryzysowego, także wdrażania najnowszych narzędzi analitycznych, wspomagających podejmowanie decyzji w obszarze bezpieczeństwa obywateli. Dążyć się będzie do skutecznej konkurencji na rynku badawczym, popierając każdą inicjatywę, służącą do osiągnięcia wyżej wymienionych celów.

Polityka kadrowa oparta będzie o premiowanie tych pracowników nauki, którzy poprzez swoją aktywność w zakresie prac naukowo-badawczych, nie tylko w sposób istotny przyczynią się do podniesienia kategorii wydziałów, ale wykształcą i wypromują młodą kadrę naukową. Aktywizacja nauczycieli akademickich w obszarze badań naukowych i innowacyjności treści dydaktycznych, wynikających z postępu i rozwoju wiedzy, to jeden z najważniejszych priorytetów strategii.

Szczególne uwagę należy zwrócić na doskonalenie procesu zarządzania Uczelnią, w tym do rozwoju różnych form elektronicznego wspomaganie zarządzania. Obszary wymagające takich form to zajęcia dydaktyczne, obsługa studenta, obieg dokumentów wewnętrznych. Powinno rozwijać się wszelkie formy ułatwiania pracy w oparciu o sprawdzone systemy jakości. Ważnym elementem zarządzania Uczelnią jest zarządzanie jakością kształcenia, ciągłym procesem doskonalenia metod nauczania, w tym kształcenia na odległość, którego rola musi znacznie wzrosnąć.

Dążenie do poprawy infrastruktury lokalowej i technicznej oraz pełnej informatyzacji Uczelni to cele główne w zakresie inwestycji. Przewiduje się zbudowanie co najmniej dwóch obiektów. Pierwszy to budynek mieszczący Jednostkę Ratowniczo-Gaśniczą, bibliotekę oraz pomieszczenia dydaktyczne i administracyjne, drugi to akademik dla strażaków w służbie kandydackiej. Modernizacji wymagają stare obiekty 01 i już obiekt 02, boisko szkolne oraz sala gimnastyczna. Przewiduje się też, budowę parkingów dla samochodów pracowników i studentów. Ważnym zadaniem inwestycyjnym będzie modernizacja i remont obiektów na uczelnianym poligonie w Nowym Dworze Mazowieckim, w tym budowa nowoczesnej hali do ćwiczeń w symulowanych warunkach w dużej skali oraz budowa terenowych stanowisk treningowych. W przypadku uzyskania praw własności do obiektów w Starej Miłosnej niezbędne będą duże nakłady inwestycyjne związane z remontem i rozbudową obiektów dydaktycznych i hotelowych.

Ważnym zadaniem w zakresie współpracy z zagranicą będzie umiędzynarodowienie SGSP. Przewiduje się, że oprócz kursów, które już są prowadzone i ich oferta powinna być rozszerzana, będzie prowadzić się studia w języku angielskim oraz studia wspólne z partnerami zagranicznymi. W ramach Karty Erasmusa i innych programów współpracy

międzynarodowej będzie realizowany cały zakres zadań, wykorzystujący ich możliwości. Międzynarodowa wymiana studentów, pracowników, w szczególności nauczycieli akademickich, powinna zwiększyć konkurencyjność Uczelni na europejskim rynku edukacyjnym i badawczym. Przewiduje się znaczne zwiększenie udziału SGSP w programach i projektach międzynarodowych, w szczególności w badawczych projektach ramowych. Promowanie Uczelni ma i w dalszy ciąg będzie miało miejsce poprzez członkostwo w organizacjach międzynarodowych, ze szczególnym uwzględnieniem organizacji skupiających instytucje szkoleniowe, a także poprzez zawieranie wielostronnych umów o współpracy z zagranicznymi instytucjami i uczestnictwie w rozmaitych przedsięwzięciach międzynarodowych.

Karta Strategiczna

Stworzenie misji, wizji i w końcu Karty Strategicznej oparte było o ogólnopolską strategię rozwoju szkolnictwa wyższego, analizę wypowiedzi podczas debaty strategicznej oraz analizę SWOT. Ta ostatnia zawiera cele strategiczne do osiągnięcia w latach 2011-2020. Określa, zatem strategię na najbliższe dziesięć lat. Karta została skonstruowana w ten sposób, że celom strategicznym zostały podporządkowane zadania operacyjne z nimi związane. Z kolei każdemu zadaniu podporządkowano działania. Określono również mierniki pozwalające na ocenę stopnia wykonania zadań operacyjnych.

Tak więc, przedstawiona Karta Strategiczna jest łącznikiem pomiędzy sformułowaniem Strategii SGSP, a jej implementacją opartą na analizach SWOT. Jej głównym zadaniem jest uszczegółowienie i zoperacjonalizowanie działań opisanych w rozwinięciu poszczególnych celów, zamiarów i zadań.

Ze względów porządkowych Zamiary – Cele Strategiczne (CS) podzielono na sześć obszarów, przyporządkowując każdemu z nich rzymską cyfrę:

- I. DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWA I BADAWCZO ROZWOJOWA SGSP – (CSI)
- II. DZIAŁALNOŚĆ EDUKACYJNA SGSP (DYDAKTYKA) – (CSII)
- III. ZARZĄDZANIE I ORGANIZACJA UCZELNI – (CSIII)
- IV. WSPÓŁPRACA SGSP Z OTOCZENIEM – (CSV)
- V. WSPÓŁPRACA MIĘDZYKRAJOWA – (CSVI)
- VI. SGSP JAKO JEDNOSTKA ORGANIZACYJNA PSP – (CSVI)
- VII. INWESTYCJE – (CSVII)

Wdrożenie Strategii wymagać będzie od Uczelni nakładów finansowych, dużej mobilizacji wszystkich pracowników i interesariuszy. Dużą rolę w realizacji poniższych celów spełniają kierownictwo Uczelni oraz jej organy kolektywne i jednoosobowe.

KARTA STRATEGICZNA

Obszar strategiczny (OS I) DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWA I BADAWCZO-ROZWOJOWA SGSP		
Zamiar – cel strategiczny (CSI) ZWIĘKSZENIE EFEKTYWNOŚCI DZIAŁALNOŚCI NAUKOWEJ I BADAWCZO-ROZWOJOWEJ		
Zadanie operacyjne	Kierunki działania	Mierniki i wskaźniki stopnia realizacji celu
I.1. Uzyskanie i utrzymanie kategorii naukowej nie niższej niż B	I.1.1. Intensywny rozwój kadry naukowo-dydaktycznej	Liczba uzyskiwanych stopni i tytułów naukowych
	I.1.2. Rozbudowa infrastruktury badawczej	– Liczba zmodernizowanych stanowisk badawczych – Liczba akredytowanych stanowisk badawczych
	I.1.3. Wzrost aktywności naukowej nauczycieli akademickich	– Do 2020 r. każdy pracownik naukowy ma uczestniczyć w badaniach; – Wzrost liczby realizowanych projektów w stosunku rok do roku; – Wzrost udziału w konkursach projektowych liczony rok do roku; – Wzrost średniej liczby punktów MNiSW (na jednego pracownika naukowo-dydaktycznego) za publikacje do 15 w 2020 r.; – Wzrost udziału punktowego za publikacje w czasopiśmie z listy filadelfijskiej do 10 % w 2020 r.; – Ciągły wzrost liczby monografii naukowych (liczonych rok do roku); – Wydawanie monografii w języku angielskim
	I.1.4. Organizacja konferencji naukowych i seminariów	– Liczba organizowanych konferencji krajowych i międzynarodowych – Liczba seminariów katedralnych
	I.1.5. Wzrost udziału studentów w badaniach naukowych	– Liczba prac dyplomowych będących efektem badań naukowych – Liczba publikacji naukowych, których autorami lub współautorami są studenci – Liczba publikacji zgłaszanych jako prace dyplomowe

	I.1.6. Komerccjalizacja badań	<ul style="list-style-type: none"> – Stworzenie sprawnie działającego działu (centrum) transferu technologii (do końca 2017 r.) – Liczba patentów i wzorów użytkowych – Liczba wdrożeń – Wzrost wartości zamawianych prac badawczych i ekspertyz
	I.1.7. Rozwój dyscyplin naukowych	<ul style="list-style-type: none"> – Uzyskanie uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora w dyscyplinie inżynieria środowiska, w dziedzinie nauk technicznych – Uzyskanie uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie, w dziedzinie nauk społecznych – Wprowadzenie do dziedziny nauk technicznych dyscypliny inżynieria bezpieczeństwa – zależne od podmiotów zewnętrznych (praca ciągła)
	I.1.8. Rozwój działalności wydawniczej Uczelni	<ul style="list-style-type: none"> – Wzrost pozycji Zeszytów Naukowych SGSP w rankingu MNiSW (10 pkt. do 2020 r.) – Wzrost liczby artykułów w języku angielskim (30 % do 2020 r.) – Stworzenie internetowej platformy wydawniczej (do 2018 r.) – Stworzenie otwartego dostępu do wyników badań

Obszar strategiczny (OS II)
DZIAŁALNOŚĆ EDUKACYJNA SGSP (DYDAKTYKA)

Zamiar – cel strategiczny (CS II)
ROZWÓJ DZIAŁALNOŚCI EDUKACYJNEJ

Zadanie operacyjne	Kierunki działania	Mierniki i wskaźniki stopnia realizacji celu
II.1. Dostosowanie oferty edukacyjnej do potrzeb otoczenia	II.1.1. Dostosowywanie programów kształcenia do potrzeb służby i rynku pracy	<ul style="list-style-type: none"> – Wzrost poziomu satysfakcji pracodawców – Wzrost poziomu zatrudnienia absolwentów w zdobytej specjalności – Wzrost liczby osób przyjmowanych na I rok studiów, przynajmniej na poziomie 2 % w stosunku do roku poprzedniego

	II.1.2. Rozszerzanie oferty edukacyjnej	<ul style="list-style-type: none"> - Nowe, realizowane kierunki studiów - Nowe, realizowane studia podyplomowe i kursy
	II.1.3. Internacjonalizacja kształcenia	<ul style="list-style-type: none"> - Wzrost (rok do roku) liczby studentów uczestniczących w programach mobilności międzynarodowej - Studia wspólne z uczelniami zagranicznymi (liczba) - Oferta studiów w języku angielskim - Oferta studiów podyplomowych i kursów w języku angielskim
	II.1.4. Rozwój kształcenia na odległość	<ul style="list-style-type: none"> - Liczba e-zajęć opracowanych w formie komplementarnej na platformę e-learningową SGSP (wzrost rok do roku). - Liczba godzin e-zajęć na studiach (do 25% do 2020 r.) - Liczba godzin e-zajęć na studiach podyplomowych i szkoleniach (proces ciągły) - Liczba absolwentów e-szkoleń (proces ciągły) - Internetowe repozytorium materiałów dydaktycznych
II.2. Wzrost jakości kształcenia	II.2.1. Wzrost jakości merytorycznej i organizacyjnej zajęć	<ul style="list-style-type: none"> - Nowy system hospitacji zajęć (do 2017 r.) - Wdrożenie systemu przydatności zawodowej nauczycieli, uwzględniającego wnioski z okresowej oceny nauczyciela akademickiego, hospitacji zajęć i ankiet studenckich (do 2017 r.) - Opracowanie i wdrożenie internetowego systemu ankietyzacji, zapewniającego ponad 50 % frekwencję - Jakość wyposażenia technicznego i multimedialnego sal dydaktycznych (proces ciągły)
	II.2.2. Doskonalenie procesu dydaktycznego	<ul style="list-style-type: none"> - Modernizacja laboratoriów i pracowni (proces ciągły, mierzony liczbą nowych stanowisk dydaktycznych i unowocześnieniem istniejących) - Tworzenie multimedialnych narzędzi dydaktycznych (proces

		<p>ciągły mierzony liczbą nowych symulatorów, trenażerów, prezentacji multimedialnych)</p> <p>– Doskonalenie procesu dyplomowania (proces ciągły)</p>
	<p>II.2.3. Rozwój Biblioteki SGSP</p>	<p>– Liczba nowych pozycji literatury naukowej (proces ciągły)</p> <p>– Stworzenie bazy raportów końcowych z prac badawczych statutowych i projektowych (do 2018 r.) i bieżąca jej aktualizacja (proces ciągły)</p> <p>– Uczelniane repozytorium prac dyplomowych i prac końcowych na studiach podyplomowych (do końca 2017 r.)</p> <p>– Rozwój biblioteki wirtualnej</p>
	<p>II.2.4. Aktywizacja naukowa studentów</p>	<p>– Liczba studentów aktywnie działających w kołach naukowych (wzrost udziału procentowego rok do roku)</p> <p>– Liczba studentów zaangażowanych w projektach naukowo-badawczych i rozwojowych (wzrost rok do roku)</p> <p>– Liczba artykułów naukowych autorstwa lub współautorstwa studentów</p>
<p>Obszar strategiczny (OS III) ZARZĄDZANIE I ORGANIZACJA UCZELNI</p>		
<p>Zamiar – cel strategiczny (CS III) DOSKONALENIE PROCESU ZARZĄDZANIA I ORGANIZACJI UCZELNI</p>		
Zadanie operacyjne	Kierunki działania	Mierniki i wskaźniki stopnia realizacji celów
<p>III.1. Doskonalenie struktury organizacyjnej i procesu zarządzania kadrami pracowniczą</p>	<p>III.1.1. Optymalizacja struktury organizacyjnej Uczelni</p>	<p>– Utworzenie nowych komórek organizacyjnych, kluczowych dla rozwoju Uczelni (do 2017 r.):</p> <ul style="list-style-type: none"> • obsługa projektów badawczych • komercjalizacja badań • internacjonalizacja kształcenia • kształcenie ustawiczne <p>– Modernizacja struktur władz Uczelni i podstawowych jednostek organizacyjnych (2016 – 2020 r.)</p> <p>– Stworzenie Centrum CBRN (do 2017 r.)</p>

	III.1.2. Optymalizacja zarządzania kadrami	<ul style="list-style-type: none"> – Weryfikacja zakresów obowiązków (do 2018 r.) – Opracowanie jednolitego systemu okresowej oceny nauczycieli akademickich, uwzględniającego indywidualny wkład w realizację strategii Uczelni – Opracowanie systemu oceny pracowników administracyjnych (2017 r.) – Weryfikacja kadry naukowo-dydaktycznej (proces ciągły) – Wprowadzenie systemu elektronicznego obiegu dokumentów (do 2018 r.)
III.2. Optymalizacja zarządzania majątkiem Uczelni	III.2.1. Zwiększenie efektywności działań pionu logistycznego Uczelni	
	III.2.2. Wprowadzenie zintegrowanego systemu bezpieczeństwa dla Uczelni	
	III.2.3. Racjonalizacja systemu zarządzania finansami Uczelni	
III.3. Odbiurokratyzowanie Uczelni	Uproszczenie obiegu dokumentów	Do 2017 r
Obszar strategiczny (OS IV) WSPÓLPRACA SGSP Z OTOCZENIEM		
Zamiar – cel strategiczny (CS IV) DOSKONALENIE WSPÓLPRACY Z OTOCZENIEM NA RZECZ ROZWOJU SGSP		
Zadanie operacyjne	Kierunki działania	Mierniki i wskaźniki stopnia realizacji celów
IV.1. Dostosowanie kompetencji absolwentów Uczelni do potrzeb rynku pracy oraz wyzwań społecznych i gospodarczych	IV.1.1 Poprawa stopnia przygotowania absolwentów do pełnienia ról społecznych i zawodowych	<ul style="list-style-type: none"> – Wzrost pozytywnych ocen absolwentów ze strony ankietowanych pracodawców – Wzrost pozytywnych ocen Uczelni ze strony ankietowanych absolwentów – Wzrost liczby prac dyplomowych na zamówienie podmiotów zewnętrznych
	IV.1.2. Optymalizacja doboru miejsc i programów praktyk zawodowych i staży studenckich	<ul style="list-style-type: none"> – Wzrost pozytywnych opinii studentów o praktykach zawodowych – Liczba absolwentów

		zatrudnianych w miejscach odbywania staży i praktyk
IV.2. Dbalność o wizerunek i prestiż Uczelni oraz kultywowanie jej tradycji	IV.2.1. Współpraca z instytucjami zewnętrznymi	– Liczba konsorcjantów w realizowanych w Uczelni projektach wielopodmiotowych – Liczba prac badawczych realizowanych na zlecenie podmiotów zewnętrznych
	IV.2.2. Wielopłaszczyznowa promocja Uczelni	– Liczba absolwentów zatrudnianych w wyuczonym zawodzie – Liczba kandydatów na studia – Liczba instytucji zewnętrznych zapraszających Uczelnie do współpracy – Liczba informacji o Uczelni w mediach – Liczba szkół ponadgimnazjalnych objętych akcją informacyjną lub opieką merytoryczną
	IV.2.3. Wzmacnianie więzi Uczelni z absolwentami	– Wzrost liczby absolwentów, których losy są monitorowane – Liczba inicjatyw Uczelni skierowanych do absolwentów
IV.3 Budowa trwałych więzi z otoczeniem	IV.3.1. Współpraca z instytucjami reprezentującymi pracodawców absolwentów Uczelni, potencjalnych konsorcjantów badawczych i administrację publiczną	Utworzenie rady naukowo-przemysłowej, jako ciała doradczego dla Rektora-Komendanta 2016-2017 r.
	IV.3.2. Współpraca ze szkołami ponadgimnazjalnymi	Liczba szkół objętych patronatem i akcją informacyjną
Obszar strategiczny (OS V) WSPÓLPRACA MIĘDZYNARODOWA		
Zamiar – cel strategiczny (CS V) ROZWÓJ WSPÓLPRACY MIĘDZYNARODOWEJ W ZAKRESIE BEZPIECZEŃSTWA I OCHRONY LUDNOŚCI		
Zadanie operacyjne	Kierunki działania	Mierniki i wskaźniki stopnia realizacji celów
V.1. Rozwój współpracy naukowej	V.1.1. Udział przedstawicieli Uczelni w gremiach międzynarodowych i wydarzeniach o randze międzynarodowej	– Liczba zagranicznych konferencji naukowych z udziałem pracowników Uczelni – Liczba międzynarodowych konferencji naukowych, seminariów i narad organizowanych przez Uczelnię – Liczba pracowników

		<p>reprezentujących Uczelnię w międzynarodowych panelach dyskusyjnych, komitetach naukowych, radach redakcyjnych itp.</p> <p>– Liczba zagranicznych członków komitetów naukowych konferencji organizowanych przez Uczelnię i komitetów redakcyjnych</p>
	V.1.2. Wzrost udziału Uczelni w międzynarodowych projektach badawczych	Liczba realizowanych projektów międzynarodowych
	V.1.3. Wzrost międzynarodowej wymiany naukowej	<p>– Liczba pracowników wyjeżdżających na kontrakty i staże</p> <p>– Liczba naukowców zagranicznych odbywających staże w Uczelni, zatrudnianych okresowo, zapraszanych na gościnne wykłady lub w charakterze profesora wizytującego</p>
V.2. Rozwój współpracy w zakresie kształcenia	V.2.1. Rozwój międzynarodowej wymiany studenckiej	Liczba studentów Uczelni biorących udział w międzynarodowych programach mobilności (studia, staże)
	V.2.2. Rozwój oferty kształcenia dla studentów zagranicznych	<p>– Liczba studentów zagranicznych</p> <p>– Liczba programów studiów w języku angielskim (2 programy do końca 2020 r.)</p>
	V.2.3. Rozwój oferty studiów podyplomowych i szkoleń zawodowych dla instytucji zagranicznych	<p>– Liczba zagranicznych słuchaczy studiów podyplomowych, uczestników szkoleń zawodowych i warsztatów</p> <p>– Liczba studiów podyplomowych i szkoleń w języku angielskim</p>
Obszar strategiczny (OS VI)		
SZKOŁA GŁÓWNA SŁUŻBY POŻARNICZEJ JAKO JEDNOSTKA ORGANIZACYJNA PAŃSTWOWEJ STRAŻY POŻARNEJ		
Zamiar – cel strategiczny (CS VI)		
DOSKONALENIE DZIAŁALNOŚCI SZKOLNEJ JEDNOSTKI RATOWNICZO-GAŚNICZEJ		
Zadanie operacyjne	Kierunki działania	Mierniki i wskaźniki stopnia realizacji celów
VI.1 Doskonalenie jakości działań ratowniczych JRG	VI.1.1 Wzrost stopnia wykształcenia strażaków JRG w zakresie działań gaśniczych i ratownictwa specjalistycznego	<p>– Liczba szkoleń i strażaków przeszkolonych w obszarze działań pożarniczych</p> <p>– Liczba przeszkolonych strażaków w poszczególnych specjalnościach</p>
	VI.1.2. Zapewnienie	Praca ciągła

	najnowocześniejszego wyposażenia technicznego	
VI.2. Doskonalenie zarządzania kadrą JRG	VI.2.1. Zapewnienie pełnej obsady osobowej JRG	Praca ciągła
	VI.2.2. Zapewnienie pomocy psychologicznej strażakom JRG	Praca ciągła
	VI.2.3. Ewaluacja kształcenia zawodowego	Wyniki sprawdzianów – praca ciągła
	VI.2.4. Utrzymanie sprawności fizycznej strażaków	Wyniki sprawdzianów sprawności
Obszar strategiczny (OS VII) INWESTYCJE		
Zamiar – cel strategiczny (CS VII) ROZWÓJ INFRASTRUKTURY UCZELNI		
Zadanie operacyjne	Kierunki działania	Mierniki i wskaźniki stopnia realizacji celów
VII.1 Uzyskanie wysokiej jakości infrastruktury Uczelni	VII.1.1. Zapewnienie dobrego stanu pomieszczeń dydaktycznych i ich wyposażenia w pomoce dydaktyczne	–Liczba w pełni wyposażonych sal –Praca ciągła
	VII.1.2. Wyposażenie laboratoriów naukowych i dydaktycznych w sprzęt najwyższej jakości	Liczba nowych urządzeń pomiarowych, stanowisk laboratoryjnych dydaktycznych i badawczych
	VII.1.3. Zapewnienie dobrego stanu pomieszczeń administracyjnych	Praca ciągła
	VII.1.4. Wprowadzenie w Uczelni pełnego bezprzewodowego dostępu do Internetu	Do 2018 r.
	VII.1.5. Budowa nowego obiektu dydaktyczno-administracyjnego	Zależna od pozyskania finansowania
VII.2 Rozbudowa zewnętrznych obiektów Uczelni	VII.2.1. Rozbudowa i prace remontowo-adaptacyjne poligonu SGSP w Nowym Dworze Mazowieckim	Praca ciągła – liczba wyremontowanych obiektów i stanowisk szkoleniowych
	VII.2.2. Remont i rozbudowa obiektu szkoleniowego w Starej Miłosnej	Po uzyskaniu obiektu na własność – praca ciągła